

David Pawson - Uskovat helvetissä

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=gbah35LB1J8>

Haluan aloittaa sanomalla, että on olemassa kaksi ikuisuutta. Olemme kuulleet jo yhdestä niistä. Minä aion puhua toisesta. Haluan aloittaa lukemalla Raamattua. Pidän Raamatun lukemisesta ihmisille, koska kun luen Raamattua, jokainen sana on kuulemisen arvoinen. Se ei ole totta silloin, kun minä saarnaan. Sallikaa minun lukea teksti, jonka Jeesus opetti ja jota en ole koskaan kuullut saarnaajan lukevan. Voitte ajatella, että tunnette tämän vertauskuvan, mutta en usko, että tunnette.

Jeesus sanoi, että mitä ajattelette. Oli mies, jolla oli kaksi poikaa. Hän meni ensimmäisen poikansa luokse ja sanoi: "Poika, mene tänään viinitarhaan ja tee siellä päivän työsi." -En mene, vastasi poika. Mutta myöhemmin poika muutti mielensä ja meni. Sitten isä meni toisenkin poikansa luokse ja sanoi saman asian, joka vastasi: "Minä menen, sir." Mutta hän ei mennytkään. Kumpi pojista teki sitä, mitä isä halusi. Aika selvää, eikö olekin? Mutta Jeesus halusi ihmisten ymmärtävän toisen asian. Ensimmäinen vastasivat ihmiset. Jeesus vastasi heille: "Minä kerron teille totuuden. Veronkerääjät ja prostituoidut menevät Jumalan kuningaskuntaan teidän edellänne. Sillä Johannes tuli teidän luoksenne näyttääkseen teille vanhurskauden tien, mutta te ette häntä uskoneet, mutta veronkerääjät ja prostituoidut uskoivat. Ja vaikka te näitte omin silmin sen kaiken, te ette katuneet ja uskoneet häntä."

Se on hyvin yksinkertainen pieni vertauskuva. Ja minulle tuli tunne, kun valmistauduin tätä päivää varten, että minun on puhuttava yhdestä pienestä sanasta. Se on eräs tärkeimmistä sanoista koko Raamatussa. Siinä on vain kaksi kirjainta. Ja se on sana DO! [tee! suomeksi]. Ja muutama siihen liittyvä sana kuten tehdä, teki ja ei tehnyt. Koska minä uskon, että on olemassa kaksi ikuisuutta. Toisesta niistä me kuuntelemme mielellämme tarinoita. Toinen niistä on kauhistuttava. Mitä teemme sinä aikana, kun elämme tätä elämäämme, päättää sen, kumpi mainituista ikuisuuksista on meidän. Ja sen, missä vietämme ikuisuuden. Kristillisyydessä on kaksi väärinkäsitystä, jotka haluan käsitellä. Toinen on uskovien käsitys ja toinen on ei-uskovien käsitys. Ne molemmat on vakavia virheitä.

Tarkastellaan virhettä, jonka ei-uskovat tekevät. He ajattelevat, että kristittynä oleminen on sitä, että teemme hyvää [being a do-gooder englanniksi]. Ja että se on sitä, että olemme ystävällisiä isoäidillemme ja hänen kissalleen. Ja moni ei-uskova sanoo, että minä pystyn olemaan yhtä hyvä kristitty kuin kuka tahansa kirkossa käyvä ihminen. Oikeasti he tarkoittavat, että minä voin olla yhtä hyvä. Puhuin jokin aika sitten tehtaassa kahvilassa, kun mies nousi ylös ja sanoi: "Minä haluan haastaa sinut. En ole kristitty. En käy kirkossa. En rukoile koskaan. En koskaan lue Raamattuani. Mutta jos joku on joskus ongelmissa tässä tehtaassa, he tulevat minun luokseni kysymään apua." Kaikki ihmiset hänen ympärillään nyökkäilivät ja sanoivat, kyllä, kyllä. Mies sanoi: "Kuinka selität tuon?" Sain: "Se on hyvin yksinkertaista. Sinun isoisäsi kävi kirkossa. Sinun isoisäsi luki Raamattua. Sinun isoisäsi rukoili." Mies oli ääneti sen jälkeen.

Mies ei ollut havainnut, että kristitty tuottaa hedelmää vain kahden tai kolmen sukupolven ajan. Jos juuri katoaa, häviävät hedelmätkin hiljalleen. Ja miehen lapsenlapset eivät olisi olleet yhtä auttavaisia kuin hän oli ollut. Se on ei-uskovien virhe. Se on siis sitä, että kristitty on henkilö, joka tekee hyvää [a person who

is a do-gooder englanniksi]. Ja he väittävät olevansa yhtä hyviä teoissa kuin kuka tahansa kirkossa. Mutta uskovien henkilöiden virhe on päinvastainen. Ja minä teen kohteliaisuuden ja oletan, että suurin osa teistä on uskovia. Haluan käsitellä toista virhettä. Se on sitä, että ajattelemme, että kristitty on henkilö, joka ei tee mitään. Hän sanoo, että Kristus on tehnyt sen kaiken. Ja joka uskoo, että hyvät työt eivät hyödytä ketään, koska me emme pelastu [hyvien] töiden kautta. Pelastumme uskon avulla.

Monille kristityille edellä sanottu tarkoittaa, että Kristus on tehnyt kaiken tarpeellisen ja minulle riittää, että hyväksyn sen. Ja heti kun olen hyväksynyt sen, olen turvassa. En käyttänyt sanaa pelastunut tuossa kohdassa vaan sanaa turvassa. Koska se on sitä, mitä he ajattelevat sen tarkoittavan. Ja haluan osoittaa teille, ennen kuin lopetamme tänään, että uskova, voi lopuksi päätyä helvettiin - väärään ikuisuuteen. Ja jos ajattelette olevanne "turvassa", teidän on paras lähteä kotiin nyt heti, ennen kuin häiritsette teitä. Siinä on tämän päivän aiheeni.

Kristittyjen on TEHTÄVÄ monia asioita, jos he haluavat pelastua lopuksi. Minun pitää tunnustaa, että en ole pelastunut vielä. Minä odotan pelastumistani. Ettekö tekin? Ettekö ole varmoja? Ennen kuin olen lopettanut tänään, toivon, että odotatte [innolla] pelastumistanne. Koska sana pelastua mainitaan Uudessa Testamentissa kolmessa eri aikamuodossa. Mennyt, nykyinen ja tulevaisuus. Ja se [Uusi Testamentti] sanoo kaikista uskovista, jotka olemme pelastuneet, että me jatkamme pelastuneena olemistamme [we are being saved englanniksi] ja tulemme pelastumaan [will be saved englanniksi]. Ja jos kysyn teiltä, että oletteko havainneet, mikä noista aikamuodoista on eniten painotettu. Vastaus on tulevaisuuden pelastus. Kun Paavali sanoo kirjeessään roomalaisille, että olemme lähempänä pelastumistamme kuin silloin, kun ensimmäisen kerran uskoimme. Ja jälleen kerran en ole kuullut saarnattavan tätä tekstin kohtaa koskaan. Mutta me olemme lähempänä pelastumistamme kuin silloin, kun uskoimme ensimmäisen kerran.

Valitettavasti kaikki me olemme ottaneet tavaksi ajatella pelastuksesta menneessä aikamuodossa. Me sanomme aina "pelastunut" menneessä aikamuodossa. -"Minä pelastuin Billy Grahamin ristiretkellä." -"Minä pelastuin viime sunnuntaina." Minä pelastuin. Minä pelastuin [menneessä aikamuodossa]. Olen täällä sitä varten, että kristityt sanovat: "Minä tulen pelastumaan [tulevaisuudessa]." Ja tuona tulevaisuuden päivänä minä huudan niin kovaan ääneen kuin kykenen: "Kerran pelastettu, aina pelastettu." Koska sinä päivänä se on totta. Minun pitää selittää paljon tänään, koska moni teistä näyttää hämmentyneeltä. Jotkut teistä. Olen hyvin tietoinen siitä, miltä ihmiset näyttävät samalla kun puhun heille.

Siirrytään Raamattuun. Perustetaan kaikki se, mitä olen tähän mennessä sanonut, Jumalan sanalle. Raamattu on täynnä do's ja don'ts [tehdä ja ei tehdä suomeksi]. Ne ovat asioita, joita meidän pitäisi tehdä ja asioita, joita meidän ei pitäisi tehdä. Yhteensä Vanhassa Testamentissa on yli 600 ohjetta [do's and don'ts englanniksi]. Suurin osa niistä on Moosekselta. Hän kertoi juutalaisille, mitä heidän pitäisi tehdä ja mitä heidän ei pitäisi tehdä. Hän antoi 613 käskyä juutalaisille, joista te tunnette kymmenen. Kymmenen suurinta, joissa on enemmän älä-tee -käskyjä kuin tee-käskyjä. Enemmän "sinun ei pidä tehdä" kuin "sinun pitää tehdä". Palataan takaisin alkuun.

Meitä muistutettiin aikaisemmin, että Aatami ja Eeva olivat vanhempamme, jotka aloittivat sen kaiken. Ja heidän eteensä Jumala asetti vain yhden älä tee -käslyn. Vain yhden. He saivat tehdä kaikkea muuta. He saivat syödä mistä tahansa puusta. Heidän piti hoitaa puutarhaa - se oli heidän työnsä. Aatami oli puutarhuri, jonka Jumala oli tehnyt ja jota Jumala tarkkailee, että hän tekee työnsä polviltaan [tässä kohdassa englanninkielinen runo, jonka käännös suomenkielille ontuu]. Se on pieni runo, jonka kuulin, kun olin pikkupoika. Aatamille annettiin vain yksi älä tee -käsky. Älä syö tuosta puusta. Muistan olleeni RAF:ssa kappalaisena, kun sinne tuli poika, joka sanoi: "Uskotko sen tarinan Aatamista ja Eevasta?" Sanoin: "Kyllä, uskon. Se on hyvin totta." Hän kysyi, että miten sen kanssa, että he eivät saaneet syödä tiedonpuusta. Sanoin, että minä asetan sinut kirjastoon, jossa on tuhansia kirjoja jokaisesta sinua kiinnostavasta aiheesta. Ja minä jätän sinut yksin tuohon kirjastoon. Ja voit viettää elämäsi opiskellen, mitä tahansa haluat.

Mutta sinä havaitset ylähylyssä kirjan, jossa lukee: "Kukaan alle 25-vuotias ei saa lukea tätä." Minä sanoin, että jätän sinut kirjastoon. Poika oli 17-vuotias. Sanoin, että jätän sinut yksin siihen kirjastoon, jossa on enemmän kirjoja kuin kykenet yhden elämän aikana lukemaan. Minkä kirjan luet ensimmäiseksi? Poika sanoi: "Hyvä on, uskon tarinan nyt." Aseta johonkin kieltotarra ja lopputulos on, että ihmisluonne tahtoo tehdä juuri niin. Koska olemme kaikki Aatamin poikia. Ja koska hän teki sitä, mitä ei olisi pitänyt tehdä, mekin haluamme tehdä sitä. Se on lähes vaistomaista meissä. Muistan julisteen Cambridgen collegessa, jonka opiskelija oli asettanut huoneensa ulkopuolelle: "Älkää pitäkö kovaa ääntä. Minä opiskelen." Totta kai jokainen iski kädellään oveen matkalla sen ohi. Ja pudotti esineitä oven kohdalla. Koska siinä sanottiin: "Älä!" Äiti sanoi, ettei kyse ole pienen poikani tahdonvoimasta, joka on ongelma. Ongelma on enemmänkin pienen poikani en-tahdo -voima. Meissä kaikissa on tuo kieroutunut tahto sisällämme.

Aatami oli puutarhassa ja hän käytännöllisesti katsoen sanoi: "Ei Sinun tahtosi vaan minun tahtoni tapahtukoon." Ja kaikkien syntisten kansallislaulu kuuluu: "Minä tein sen omalla tavallani." Kuuluisa laulu, jonka teki kuuluisaksi ainakin kaksi suurta laulajaa. Te tunnette laulun eikö niin? Kun olin Berliinissä, olin siellä Cliff Richardin kanssa. Hän oli seurakuntamme jäsen. Kastoin hänet. Hän lauloi laulun ensimmäistä kertaa. Se oli upea. Se nimi kuului: "Minä tein sen Hänen tavallaan." Hänellä oli tuttu sävelmä, jonka sanoja oli vain vähän muutettu. Kyseessä oli hänen todistuksensa. Koska se oli hänen laulunsa, hänen täytyi laulaa se joka paikassa, missä hän vieraili. Mutta häntä kiellettiin laulamasta sitä. Joten te ette ole koskaan kuulleet sitä. Syy oli se, että sävelmä oli suojattu kuin myös sanat. Joten viranomaiset kertoivat hänelle, ettei hän voinut laulaa sitä uudelleen. Mutta elämässään Cliff teki sen Hänen tavallaan.

Siirrytään Aatamista Aabrahamiin. Aabraham oli mies, joka teki sitä, mitä hänen käskettiin tehdä. Jumala sanoi hänelle, että lähde tästä tiilitalosta, jossa on keskuslämmitys. Siinä oli. Ne talot siellä alueella [paikkakunta?] on kaivettu. Ne olivat mukavia kaksikerroksisia tiilitaloja. Näytin valokuvaa yhdestä niistä vaimolleni ja kysyin, miltä tuntuisi asua tuollaisessa. Hän sanoi, että se on hieman vanhanaikainen. Kyllä, se on 4000 vuotta vanha. Ja Aabraham asui sellaisessa talossa, kun Jumala sanoi, että haluan sinun lähtevän talostasi ja elävän teltassa lopun elämäsi ja mene tuonne kukkuloille. Siellä on talvella kylmää. Ja Aabraham, joka oli vanhahko mies, jätti talonsa ja asui teltassaan. Ja jos hän ei olisi tehnyt niin silloin, te ette olisi täällä tänään. Kun pääsen taivaaseen, haluan kiittää häntä siitä, että hän luopui mukavasta

eläkeiästä minun vuokseni. Ja kaikkien niiden puolesta, jotka jakavat hänen uskonsa. Hän oli mies, joka teki asioita. Hänellä oli omat virheensä. Hän oli epärehellinen ja kertoi valheita pelastaakseen nahkansa.

Mutta suuri asia, jonka vuoksi Jumala häntä siunasi, hän teki sitä, mitä hänen käskettiin tehdä. Se näkyi silloin, kun Jumala käski häntä ottamaan poikansa Iisakin ja tappamaan hänet uhrina minulle. Eikä Aabraham koskaan kyseenalaistanut sitä. Hän ei koskaan väitellyt asiasta. Hän sanoi: "Poika tule kanssani. Lähdemme uhraamaan." Poika sanoi, että sinulla on tuli ja sinulla on puut. Missä on itse uhri? Ja jossain vaiheessa Aabraham sanoi, että se olet sinä. Ja hän teki niin, koska Jumala käski. Jumala lähetti enkelin, joka pysäytti hänet kriittisellä hetkellä. Sitten enkeli sanoi, että minulla on viesti sinulle Jumalalta. Jumala sanoo, että nyt minä tiedän, että sinä pelkää minua. Jumala ei tiennyt asiaa ennen sitä. On joitain asioita, joita Jumala ei tiedä. Mutta siinä hän sanoo yksinkertaisella tavalla: "Nyt minä tiedän." Jumala voi sanoa tuollaisia asioita. Se saa meidät kysymään enemmän, mutta siinä se on kuitenkin.

Siirrytään Moosekseen. Hän oli mies, joka kamppaili sen kanssa, mitä Jumala käski tehdä, mutta hän lopulta teki niin. Ja hän pelasti oman kansansa orjuudelta ja kurjuudelta ja elämältä, jossa heillä ei ollut rahaa eikä omaisuutta eikä mitään. Ei edes nimeä. Mooses pelasti heidät tai sana on lunastaa [redeem englanniksi]. Lunastaminen tarkoittaa pelastamista. Sitten Mooses jatkoi ja sanoi, että nyt kun teidät on pelastettu ja nyt kun teidät on lunastettu, näin teidän pitää elää. Silloin hän antoi 613 käskyä siitä, mitä pitää tehdä ja mitä ei. Luin vastikään varsin huvittavana kirjan, jonka on kirjoittanut juutalainen nimeltään A.J. Jacobs. Hän on New York Timesin toimittaja. Hän on juutalainen, muttei harjoita juutalaisuutta.

Hän päätti elää Raamatun mukaan yhden vuoden ajan ja katsoa, mitä tapahtuu ikään kuin toimittajan harjoituksena. Hän kirjoitti kirjan siitä, mitä tapahtui. Se on hullunhauska. Ensimmäinen hänen oli luovuttava kaikista vaatteistaan, koska ne olivat sekoitekangasta. Ja lopulta hänellä oli valkoinen yöasu New Yorkissa. Voitteko kuvitella sitä?! Ja siinä kerrotaan, kuinka hän etsi kaikki käskyt ja kiellot ei ainoastaan Vanhasta Testamentista juutalaisista kirjoituksista vaan myös Uudesta Testamentista kristittyjen kirjoituksista. Ja hän yritti pitää ne kaikki 12 kuukauden ajan. Hän epäonnistui surkeasti. Se oli väistämätöntä. Ja erittäin mielenkiintoista on se, että juutalaisena hän koki Uuden Testamentin käskyt ja kiellot paljon vaikeampina kuin Vanhan Testamentin. Se ei yllätä minua, koska Vanha Testamentti sanoo, että älä tee aviorikosta kun Uusi Testamentti sanoo, että älä edes ajattele sitä.

Vanha Testamentti sanoo, että älä murhaa ketään, mutta Uusi Testamentti käskyy, että älä edes toivo kenenkään kuolemaa. Paljon vaikeampaa. Kun Vanhassa Testamentissa on 613 käskyä ja kieltoa niin, kuinka monta uskotte olevan Uudessa Liitossa - Uudessa Testamentissa. Niitä on yli 1100. Lähes kaksi kertaa enemmän käskyjä ja kieltoja kristityille kuin on juutalaisille. Niille jotka sanovat, ettei sillä ole nyt väliä, kun olette hyväksyneet Kristuksen. Teidän ei tarvitse tehdä mitään enää. Hän on tehnyt kaiken puolestanne. Siinä kaikki. Mitä sitten tapahtuu kaikille niille 1100:lle käskylle ja kiellolle Uudessa Testamentissa? No, teidän täytyy vain ohittaa ne. Olette ehkä kuulleet, että olen kirjoittanut kirjan "Kerran pelastettu, aina pelastettu?" Ette ehkä ole kuulleet, että siinä on iso kysymysmerkki lopussa. Koska en usko, että se on totta. Koska tuo lause, joka muuten ei ole Raamatusta, on tehnyt enemmän vahinkoa kristityille johdattaen ihmiset omahyväiseen turvallisuuden tunteeseen. Olen pelastunut, olen ok. Tulemme näkemään, että kyseessä on vaarallinen oletus.

Mooses kertoi heille, mitä tehdä ja mitä ei. Sitten hän kertoi ihmisille, että [no uncertain terms] Jumala siunaa kuuliaisuuden ja kiroaa noudattamatta jättämisen. Tänä päivänä on paljon ihmisiä, jotka eivät voi hyväksyä, että Jumala on Jumala, joka kiroaa ihmisiä ja Jumala, joka siunaa ihmisiä. Hän on Jumala, joka armahtaa ihmisiä ja rankaisee ihmisiä. Siitä ei pääse eroon. Nuo kaksi puolta ovat näkyvillä koko Raamatussa. Ja sinä et usko raamatulliseen Jumalaan ellet usko, että Jumala siunaa ja kiroaa. Kun luet kirouksista Vanhassa Testamentissa, havaitset, miksi Jumala salli juutalaisvainojen tapahtua natsi-Saksassa. Kirjoituksissa kerrotaan, mitä tapahtui juutalaisille Saksassa, Deuteronomiassa 27 ja 28. Kuten myös Leviticus 27:ssä. Ja kun luet nuo jakeet, olet lukemassa muistiinpanoja juutalaisvainoista. Sinä luet, että Jumala sanoi, että jos jätätte noudattamatta lakiani, minä otan pois suojaukseni ja jätän teidät ihmisten vihan armoille.

Jumala ei järjestänyt niitä kammottavia asioita, joita juutalaisille tehtiin Saksassa vaan paljasti heidät niille. Hän otti pois suojelevan kätensä heidän päältään. Se tarkoitti, että he tekivät, mitä halusivat. Ja Hitler kohortteineen tekikin. Olen seisonut Auswitchin ja Birkenauin ja Treblinkan kaasukammioissa. Olen kävellyt juutalaisten tuhkan päällä Treblinkassa. En voinut sille mitään, koska se oli levinnyt kaikkialle sillä alueella. Ajattelin tuolloin, että tämä on sitä, mitä tulee ihmisille, jotka jättävät noudattamatta. Niistä kerrotaan, kauhusta, joka tulee yöllä. Se pitää heidät valveilla ja peloissaan. Se kaikki löytyy täältä [Raamatusta]. Siunaus ja kirous kulkevat läpi Uuteen Testamenttiin. Siinä kohdassa me astumme kuvaan. Ja Uuden Liiton käskyt ja kiellot soveltuvat meihin, koska Jumala ei ole muuttunut. Hän on sama Jumala.

Ja olisi täysin epäreilua Jumalalta, jos hän rankaisisi ei-uskovia aviorikoksesta, jotka ovat tehneet aviorikoksen, ja sitten sanoisi uskovalle, te olette ok ja te voitte tehdä aviorikoksen. Hänen verensä kattaa kaiken. Ymmärrätkö sen? Se tekisi Jumalasta kaikkein epäreiluimman ja epäoikeudenmukaisimman Jumalan, joka voi olla olemassa. Tulemme tähän hetken päästä takaisin. Käännetään katseemme hetkeksi Kristukseen ja hänen elämänsä ja hänen kuolemaansa. Miten kuvailisitte hänen elämänsä pähkinänkuoressa? No, Simon Pietari teki niin, kun hän oli saarnaamassa apostolien teoissa. Hän sanoi, että Jeesus meni ja teki hyvää. Hän oli paras hyväntekijä, joka on ollut. Kaikki mitä hän teki, oli hyväksi ihmisille. Se oli hänen elämänsä, koska hän tuli tehdäkseen Jumalan tahdon. Ja kaikki mitä hän sanoi, oli sitä, mitä Jumala käski häntä sanomaan. Kaikki mitä hän teki, oli sitä, mitä Jumala halusi hänen tekevän. Se oli kolme lyhyttä vuotta, hänen elämänsä, mutta mikä elämä se olikaan. Kolmessa vuodessa hän saavutti sellaista, mitä me emme saavuta 70:ssä. Hän meni ja teki hyvää.

Jos me olemme Kristuksen seuraajia, sen pitäisi olla totta myös meidän kohdallamme. Hän [miehestä] meni ja teki hyvää. Hän [naisesta] meni ja teki hyvää. Mutta Jeesuksen uskollisuuden/kuuliaisuuden todellinen koetinkivi tuli, kun hän kohtasi kuoleman ristillä. Ja sanoin pastori sille ja sille, että Jeesus ei halunnut tulla ristiinnaulituksi. Se oli suurin taistelu hänen tahtonsa ja Jumalan tahdon välillä. Pojan ja Isän välillä. Se oli niin kova taistelu, että hikipisarot valuivat hänen otsastaan ja siihen oli sekoittuneena verta. Ja jokainen lääkäri voi kertoa sinulle, että se on äärimmäisen paineen [stressi] merkki. Ja hän oli sellaisen paineen alla, kun kohtasi ristin. Monet toiset, jotka ristiinnaulittiin, kohtasivat sen vain lyhyen ajan. He eivät hikoilleet verensekaisia hikipisaroita. Miksi hän teki niin? Se oli kauhistuttava kuolema ja viivytetty kuolema. Muistiinpanot kertovat meille, että sellainen vei aikaa vähintään kaksi päivää ja enintään seitsemän. Siis jotta mies kuoli, kun hänet oli naulattu puunpalaseen. Hänet oli ripustettu sinne ylös täysin alasti ja ihmiset tulivat ja tekivät pilaa ristiinnaulitusta uhrista. Olen nähnyt vain yhden kuvan,

jossa Jeesus on kuvattu täysin alasti. Kaikissa muissa kuvissa on kiva, pieni, lannevaate hänen vyötäisillään.

Barcelonassa on yksi todellisen kokoinen kuva ristiinnaulitusta Gaudeamuksen pyhän perheen [?] katedraalissa, jos joskus käynte siellä. Menkää katsomaan sitä. Se on länsisisäänkäynnin vieressä. Siellä täysin alaston Jeesus roikkuu ristillä yläpuolellanne. Se oli kammottava, nöyryyttävä, kuolema. Mutta se ei ollut syy, miksi hän hikoili veripisaroita. Hän havaitsi, ensimmäisen kerran elämässään, että hänen Isänsä kääntäisi selkänsä hänelle. Ja että hänestä tehtäisiin syntinen meidän puolestamme. Eikä hän koskaan ollut tuntenut syntiä. Häntä kohdeltiin kuin maailman pahinta syntistä. Eikä hän kertaakaan ollut ansainnut sitä. Siksi hän [mitä?]. Ja kirjaimellisesti ristillä hän meni läpi helvetin. Helvetti on pimeä paikka, joten jopa aurinko pimeni kolmeksi tunniksi. Helvetti on janoinen paikka ja noiden kolmen tunnin aikana hän sanoi, että olen janoinen. He olivat julmia ja antoivat hänelle etikkaa juotavaksi, mikä vain lisää janoasi. Helvetti on Jumalaton paikka ja se on syy siihen, miksi hän huusi: "Jumalani, Jumalani, miksi olet minut hyljännyt." Älkää aliarvioiko tuota huutoa.

Ihminen, Jeesus, kadotti yhteyden Isäänsä. Se on pahin osa helvetissä. Mutta hän taisteli taistelunsa Getsemanen puutarhassa, missä jopa hänen opetuslapsensa olivat niin väsyneitä, että nukahtivat. Kaikki hylkäsivät hänet lukuun ottamatta enkeleitä. Enkelit olivat hänen kanssaan - hyvät enkelit. Mutta tuon taistelunsa lopussa hän sanoi: "Jumala, eikö ole olemassa mitään toista tapaa?" Mikä tahansa toinen tapa. Kuitenkin, ei minun tahtoni vaan Sinun tahtosi tapahtukoon. Ja se oli tärkeä kriisi Herralle Jeesukselle Kristukselle ja hän tuli sen läpi sanomalla, että Sinun tahtosi tapahtukoon. Minun evankeliumini keskittyy oikeastaan ylösnousemukseen kuten kaikki itäiset ortodoksiset kristityt. Risti on kuolema. Ylösnousemus on elämä. Ja jos havaitsette, että ensimmäisten opetuslasten saarnaaminen oli keskittynyt ylösnousemukseen. Kyllä, he mainitsivat ristin. Paavali sanoi, että minä päätin saarnata Kristuksesta ja hänestä ristiinnaulittuna. Se on väärä käänös. Uskokaa minuun. Kreikankieli sanoo, että minä päätin saarnata vain ja ainoastaan Kristuksesta ja että hänet oli ristiinnaulittu [englanniksi him having been crucified]. Toisin sanoen hänen saarnaamisensa keskittyi ylösnouseeseen Kristukseen, joka oli ristiinnaulittu. Hän ei keskittynyt ristiinnaulittuun Kristukseen. Toivon, että ymmärsitte eron.

Ilmestyskirjassa Johannes näki Lampaan, joka näytti siltä, että se oli teurastettu. Mutta joka seiso i Jumalan oikean käden puolella. Minä vain sanon tämän, että pidetään ylösnousemus keskellä ja risti, kyllä, se johtaa siihen. Mutta risti keskittyy ylösnouseeseen, elävään, Herraan, joka on ristiinnaulittu sinun puolesta. Jatketaan matkaa. Inhoan saarnaajia, jotka puhuvat Jeesuksen loppuun saatetusta työstä. Se on suosikkilause. Se ei ole raamatullinen lause jälleen kerran. Koska minun Raamatussani apostolien teot alkavat siitä, kun Luukas sanoo aikaisempien sopimuksien kertovan siitä, mitä Jeesus aloitti tekemään. Joten se on Jeesus, joka aloitti tekemään [asioita] kulkemaan paikasta toiseen tehden hyvää. Hän tekee yhä asioita meidän puolestamme. Ja jos niin ei olisi, meillä ei olisi ketään, johon vedota taivaassa. Hän rukoilee puolestasi. Hän yhä tekee hyvää. Ja näin ollen kristittyinä, meidät on kutsuttu seuraamaan häntä. Ja siis kaukana siitä, että kristityillä ei ole mitään tehtävää kuin hyväksyä asia, että Jeesus kuoli heidän puolestaan. Kuten mainitsinkin Uudessa Testamentissa on 1100 asiaa, jotka meidän on tehtävä ja joita meidän ei pidä tehdä. Se on osa kristittynä olemista.

Mennään kristityn elämä läpi kolmessa vaiheessa. Kuinka aloitamme sen? Vastaus kuuluu, että tekemällä. Kuinka me jatkamme kristityn elämää? -Tekemällä. Kuinka lopetamme kristityn elämän? -No, tulemme siihen kohta. Aloitetaan alusta. Olen kirjoittanut kirjan nimeltään Tavallinen kristityn syntymä. Sanon tuossa kirjassani, että vaikka Jeesus on tehnyt kaiken sen, mikä hänen piti tehdä ja yhä tekee, on olemassa neljä asiaa, jotka miehen tai naisen pitää tehdä aloittaakseen kristityn elämän. Ne ovat nämä: 1) Kadu. Eikä se ole jotain, mitä ajattelet. Eikä se ole jotain, mitä tunnet. Se on jotain, mitä teet. Tuottakaa hedelmiä, jotka ovat katumuksen arvoisia, sanoi Paavali [?]. Saarnasin kirkossa Aberdeenissa, kun fiksu nuori nainen tuli luokseni ja sanoi: "Herra Pawson, te turhautatte minut." Kysyin, että kuinka niin. "Te saitte minut haluamaan tulemaan kristityksi." Sanoin, että se oli syy sille, miksi tulin Aberdeeniin. Hän sanoi, ei te ette ymmärrä. Olen yrittänyt olla kristitty vuosia. Olen käynyt jokaisella lähetyretkellä ja jokaisessa evankelisessa kokoontumisessa Aberdeenissa. Olen vastannut alttarikutsuun joka kerralla. Minua on konsultoitu. Mutta hän sanoi, ettei mikään ole muuttunut. Tällaisessa tilanteessa tarvitsemme viisauden sanan Pyhältä Hengeltä.

Minä sain sen Pyhältä Hengeltä. Katsoin naista silmiin ja sanoin: "Kenen kanssa sinä asut?" Hän sanoi, että nuoren miehen kanssa. Hän sanoi, että hän rakastaa minua hyvin paljon ja minä häntä. Kysyin, että elättekö ikään kuin olisitte naimisissa. Kysymys on se, onko teillä seksiä. Nainen vastasi, että kyllä. Sanoin: "Miksi ette ole naimisissa?" Nainen sanoi, että mies sanoo, että se on vain paperin palanen. Niin kauan kun rakastamme toisiamme, me voimme elää yhdessä. Sanoin: "Ahaa, hän ei ole tehnyt mitään lupauksia sinulle." Ei. Joten jos hän jättää sinut, hän ei ole rikkonut mitään lupausa? Ei, mutta hän ei jätä minua, koska rakastaa minua liian paljon. Sanoin, että monet ihmiset ovat konsultoineet sinua eikä yksikään heistä ole auttanut sinua. Minä haluan auttaa sinua. Sinulla on erittäin vaikea päätös edessäsi tehtävänä. Toivon, että voisit tehdä sen puolestasi, mutta en voi. Sinun on päätettävä, aiotko elää tämän miehen kanssa vai Jeesuksen kanssa. Mutta et voi elää molempien kanssa. Hän ei halua olla kolmas pyörä tuollaisessa suhteessa. Sitten nainen suuttui tosissaan. Hän sanoi, ettei kukaan muu puhunut minulle tuollaisesta. Sanoin, että kukaan muu ei ole auttanut sinua olemaan erilainen. Tuo sai hänet kääntymään ja juoksemaan ulos teatterista. Hän nyhkytti sydämensä pohjasta. Katsoin hänen menoaan ja minun sydämeni särkyi sen takia. Tiesin tarkkaan, miltä Jeesuksesta tuntui, kun rikas, nuori mies käveli pois päin ja menetti mahdollisuutensa, koska hänellä oli paljon rahaa. Ja Jeesus oli sanonut hänelle, että sinun on annettava rahasi pois ja tultava ja seurattava minua.

Kerroin tuolle tytölle siis, että hän ei ole kunnolla katunut. Katumus ei ole sitä, että sinä olet pahoillasi itsesi puolesta. Tai sitä, että olet pahoillasi heidän puolestaan, joita sinä olet loukannut. Se ei ole edes sitä, että olet pahoillasi Jumalalle sen vuoksi, että olet rikkonut hänen lakejaan, hyljännyt hänen rakkautensa ja kääntänyt selkäsi hänelle palvelaksesi itseäsi. Se ei ole edes sitä. Koulupoika kerran totesi parhaalla tavalla, jonka minä tiedän, kun häneltä oli kysytty: "Mitä katumus tarkoittaa?" Hän sanoi: "Olet tarpeeksi pahoillasi lopettaaksesi sen." Se on erittäin hyvä määritelmä. Olen kyllästynyt palveluksiin, joissa on yleinen synnintunnustus. Ihmiset sanovat kaikenlaisia viljejä asioita kuten, että siitä eteenpäin olemme vanhurskaita. Minä kurtistan kulmiani tuolle yleiselle tunnustusrukoukselle. Minä aina haluan juosta sinne eteen ja huutaa: "Onko kukaan teistä ajatellut mitään?" Onko kukaan teistä lopettanut mitään? Käännyttekö pois mistään? Johannes-Kastaja sanoi, että jos teillä on liian paljon vaatteita, antakaa osa pois. Jos sinä öykkäroit ihmisille, lopeta öykkärointisi. Ne ovat katumuksen arvoisia hedelmiä.

Eräs suosikkiteksteistäni apostolien teoissa on se, kun Paavali sanoo, etten minä ollut tottelematon taivaalliselle näylle [visio]. Joten minä... osaatteko jakeen loppuosan? Mitä hän teki ollakseen kuuliainen kyseiselle näylle? Vastaus on, että niinpä minä saarnasin katumusta pakanoille ja kerroin heille, että todistakaa katumuksenne tekojenne kautta. Minulla oli oma aikani baptistipastorina, jolloin en kastanut ketään ennen kuin he kykenivät todistamaan katumuksensa. Ja muistan erään nuoren miehen tulleen äänekkäällä moottoripyörällään etuovelleni. Hän seisoivat ovella ja sanoin: "Pauli, mikä on." Hän sanoi, että haluan puhua. Sanoin, että hyvä tule sisään. Hänellä oli musta nahkatakki messinkikoristeineen. Eikä meidän sohvamme ole koskaan palautunut ennalleen. Jäljet näkyvät yhä siinä. Kysyin: "Mitä haluat Pauli?" Hän sanoi: "Haluan kasteen." Kysyin, että tiedätkö, miten kastamme ihmisiä täällä. Hän vastasi, että te upotatte heidät veteen. Kysyin, että Pauli haluatko sinä upottautua veteen. Hän vastasi myöntävästi. Sanoin, Pauli, haluan, että menet kotiin ja sanot Jeesukselle: "Jeesus, onko elämässäni mitään sellaista, mistä sinä et pidä." Sanoin, että leikkaa se pois ja tule sitten takaisin.

Muutama viikko myöhemmin hän tuli uudelleen ovelleni. Sanoin: "No, mitä Pauli." Hän sanoi, että tuossa. Sanoin, että mitä tarkoitat. Hän sanoi, että tuossa. "Olen lopettanut pureskelemasta kynsiäni", hän jatkoi. Kuunnelkaa, liian monia kristittyjä on kastettu eikä heillä ole edes tuota. Hänelle se oli todellinen katumus. Kastoin hänet välittömästi eikä hän koskaan palannut takaisin. Numero yksi: katumus. Numero kaksi: usko. Mikä on usko? Se on enemmän kuin jonkin hyväksymistä oman pääsi sisällä. Kuinka moni teistä uskoo minuun? Nostakaa kätenne, jos uskotte. Viisi, kuusi. Tämä on pieni pettymys. Minä luulin, että tämä on kristittyjen kokous. Haasteemme oli oikea. Nyt haluamme vastauksen. Joten minä muotoilen haasteen toisella tavalla. Haaste: "Kuinka moni teistä uskoo, että minä olen olemassa." [Lähes kaikki nostavat kätensä.] Hämmästyttävää. Haasteen arvoinen vastaus. Ne teistä, jotka nostivat kätensä ylös, miten tiedän, että uskotte minuun. Saarnasin Hannoverissa Saksassa ja kysyin saman asian, jolloin hyvin pukeutunut nainen eturivissä nosti kätensä ylös. Ajattelin, että pidän vähän hauskaa hänen kanssaan. -"Sanoit, että uskot minuun." Hän vastasi: "En minä tiedä." -"Sinun piti tehdä jotain osoittaaksesi, että uskot minuun. Jos olisit pyytänyt minua huolehtimaan rahoistasi puolestasi, tiedän, että uskot minuun." Koko paikka meni hiljaiseksi. Myöhemmin minulle kerrottiin, että hän oli Hannoverin rikkain nainen. Hänen miehensä oli ollut monimiljonääri ja hän oli kuollessaan jättänyt koko omaisuutensa naiselle. Ja kuulin, että hän oli rakennuttanut uudenaikaisen kirkon, jossa olimme silloin.

Mutta minä yritin esittää näkökulman. Jeesukseen uskomisen on hyvin eri asia kuin se, että hän eli, kuoli ja nousi uudelleen. Me pystymme opettamaan papukaijan sanomaan niin. Minä tunsin [minkä?], joka lauloi hymnejä. Rakas rouva vanhainkodissa. Hän lauloi aina hymnejä. Ja kun hän käveli porttien ohi: "Mikä ystävä meillä on Jeesuksessa." Sen asian sanominen ääneen. Kerroin teille alussa vertauksen, jossa Jeesus puhui, ettei kyse ole siitä, mitä sanomme vaan mitä teemme. Siitä Herra on kiinnostunut. Saatat sanoa jopa negatiivisia asioita, mutta mitä sinä teet, on tärkeämpää. Se on viestini teille tänään. Usko on jotain, mitä sinä teet. Kun apostoli Paavali halusi opettaa uskosta, hän sanoi, että haluan kertoa teille hyvästä miehestä ja pahasta naisesta - Aabrahamista ja Rehabista. Hän oli hyvä mies kokonaisuudessaan ja hän oli paha nainen - prostituoitu. Ja he molemmat toimivat uskonsa perusteella. Aabraham lähes uhraisi poikansa Iisakin ja Rehab piilotteli israelilaisia vakoojia pelastaen näin heidän henkensä, koska hän sanoi, että Jumala on kansanne. Molemmissa tapauksissa heidän tekonsa todistivat heidän uskostaan sekä Jumalalle että heille itselleen. Ja usko on joitain, mitä sinä teet, osoittaaksesi Herralle, että sinä luotat

häneen. Se on toimintaa. Jaakob sanoo, että usko ilman toimintaa on kuollut. Se ei voi pelastaa, jos et toimi uskosi mukaan ja luota Herraan.

Minulla olisi teille kysymys. Onko teillä uskoa? Jos olette ottaneet riskejä Herralta ja todistaneet, että hän on siellä, se on uskoa. Uskova ei ole sellainen, joka on hyväksynyt täällä ylhäällä, että Jeesus eli, kuoli ja nousi uudelleen - heidän puolestaan. Mutta jos joku sanoo, että uskon häneen ja luotan häneen ja se sisältää sen, että olemme kuuliaisista hänelle, koska jos todella uskot johonkin henkilöön, sinä teet, mitä hän kertoo sinulle. Se todistaa uskostasi - kuuliaisuus. Se todistaa, että luotat häneen. Kolmas asia, joka sinun on tehtävä aloittaaksesi kristityn elämän: kaste. Se tarkoittaa sellaisen henkilön löytämistä, joka kastaa sinut ja niin syvän veden löytämisen, jotta voit upottautua. Lisäksi sinun pitää alistua tuolle henkilöllä [luottaa kyseiseen pastoriin], jotta sinut voidaan kastaa. Kotikaupungissani Basingstokessa oli nuori poika, jonka keho oli täynnä tatuointeja. Eräs niistä, jota hän häpesi, oli Saatanan kuva - se oli pysyvällä musteella tehty. Hän kävi paikallisessa sairaalassa plastiikkakirurgilla ja kysyi, että voisiko hän poistaa tatuoinnin. Kirurgi sanoi, että kyllä hän voi. Siihen on kaksi tapaa. Se voidaan polttaa pois, mikä jättää siihen hyvin pahan arven tai siihen voidaan siirtää uutta ihoa reidestäsi - tatuoinnin tilalle. Poika sanoi, ettei hänellä ollut rahaa tuohon aikaan ja niinpä hän meni ja otti kasteen ystäväiltäni - se tehtiin uima-altaassa.

Poika meni altaaseen kantaen Saatanan merkkiä kehossaan ja kun hän tuli pois vedestä, Saatanana oli poistunut. Oletteko koskaan kuulleet veden pesevän tatuoinnin? Se oli vesikaste. Kaste on samalla sekä kylpy että haudaus. Se on hyvästit vanhalle elämällesi. Se on sitä, mitä juutalaisille kävi, kun he ylittivät Punaisenmeren kaukana faaraosta. Se on kaste. Neljäs asia, mikä sinun on tehtävä aloittaaksesi kristityn tavan [Christian Way englanniksi]: vastaanottaa Pyhä Henki. Minä lainaan Jeesuksen puhetta ja sana vastaanottaa on käsky. Hän kertoo opetuslapsilleen: "Te vastaanotatte." Ja sitten ihmiset haluavat Pyhän Hengen tekemän kaiken työn, mutta minä havaitsin apostolien teot 2:ssa, että he kaikki olivat täynnä Pyhää Henkeä ja alkoivat puhua - toisilla kielillä. Ette koskaan tiedä Hengen voimaa ennen kuin käytätte sitä. Ennen kuin vastaanotatte sen, mitä Hän haluaa teille antaa. Joten, tiedän, että ihmiset ovat rukoilleet: "Herra, minä rukoilen tässä istuen suu täysin avoinna. Täyttäisikö sinä sen uudella kielellä." Henki ei puhu vaan sinä puhut. Ja sitten kun olet niin täynnä Henkeä, ettet pysty pidättelemään sitä sisälläsi, sinä päästät sen ulos suustasi. Ne ovat neljä askelta, jotka sinun on tehtävä, aloittaaksesi kristityn elämän.

Katumus, usko, kaste ja Pyhän Hengen vastaanottaminen. Ja minä olen konsultoinut niin monen kristityn kanssa, jotka ovat saaneet kolme, kaksi tai vain yhden mainituista neljästä, jotka heidän on tehtävä. Siirrytään nopeasti siihen, miten jatketaan kristityn elämää. Jeesus antoi meille päivittäisen rukouksen. Hän sanoi, että joka päivä menkää huoneeseenne, sulkekaa ovi perässänne ja olkaa hiljaa [say nothing englanniksi]. Rukouksen ajattelu on aika vaikeaa, koska mieli vaeltelee. Sano ääneen rukouksesi. Ne ovat aamuiset vetoamukset itsesi puolesta ja toisten puolesta ja se kuuluu: "Tapahtukoon Sinun tahtosi niin maan päällä kuin taivaassa." Siinä on kristityn huolenaihe - Jumalan tahdon tekeminen. Aika on käymässä vähiin, joten minun on kiirehdittävä. On olemassa kaksi näkökulmaa siitä, mikä on Jumalan tahto sinulle. Ensinnäkin on olemassa Jumalan yleinen tahto kaikkia hänen ihmisiään kohtaan. Se löytyy Raamatusta. Toiseksi on olemassa hänen erityinen tahtonsa sinulle. Se ei koske muita. Sen sinä löydät Pyhän Hengen johdatuksen avulla. Kaikkia ihmisiä koskee Jumalan tahto, joka on pyhyys. Pyhyys kuuluu kaikille. Jumalan tahto on pyhyys kaikille [sanctity for all englanniksi]. Jumalan tahto seksin suhteen on

ehdoton siveellisyys avioliiton ulkopuolella ja ehdoton uskollisuus avioliitossa. Ja tämä on hänen tahtonsa kaikkien suhteen. Raamatusta löydämme hänen tahtonsa siitä, miten käytämme rahaa. Hänen tahtonsa sen suhteen, kuinka menemme naimisiin ja kuinka teemme työmme. Hänen erityinen tahtonsa joidenkin ihmisten kohdalla on se, kenen kanssa heidän on mentävä naimisiin, missä he asuvat ja mitä työtä heidän on tehtävä.

Sanon teille niin ystävällisesti kuin osaan: "Älkää yrittäkö löytää hänen erityistä tahtoaan teidän kohdallanne ellette elä hänen yleisen tahdon mukaisesti." Liian monet tulevat luokseni sanoen: "Minulla on ongelma johdatuksessa enkä tiedä kenen kanssa menen naimisiin." Tai mitä työtä teen. Jumala on enemmän kiinnostunut siitä, miten menet naimisiin ja kuinka te elätte ja kuinka te teette päivittäisen työnne. Mutta hän yltäkülläisessä armossaan [gracious mercy] kertoo teille loput siitä. Minä sain kirjan postitse tällä viikolla hyvältä ystävältä, Tom Hamlinilta. Hän kasvoi köyhimmässä kodissa Reddingissä. Hän oli kolmas tai neljäs lapsi ja heillä oli vaatteinaan toisten roskakoriin jättämiä vaatteita. Heidän ruokanaan oli paistoliemi ja leipä. Ja tuo mies kuuli Jumalan erityisen tahdon ja se kuului: "Minä tahdon sinun vievän minun sanani muslimeille Arabianniemimaalla ja sitä ympäröivillä alueilla." Hän on nyt eläkkeellä, mutta hän on kuljettanut koko elämänsä Raamattuja arabeille. Avoimesti. Hänet haastettiin, mutta niitä ei koskaan takavarikoitu. Ja hänen onnistui viemään tuhansia kopioita Jumalan sanasta arabeille. Olen elänyt siellä ja tiedän, millaista vihamielisyys on siellä kaikkea kristillistä kohtaan. Mutta hänellä oli siis tavallinen ja köyhä elämän alku, mutta hän teki mielessään päätöksen, että minä haluan tehdä elämässäni Jumalan tahdon. Ja se oli siis Jumalan tahto hänelle.

Nyt tullaan kohtaan, jossa kysymys kuuluu: "Kuinka kristityn elämä päättyy?" Vastaus on, että kahdessa eri kohtaamisessa. Niitä et voi sijoittaa kalenteriisi. Ensimmäinen kohtaaminen kohdallasi on kuoleman kanssa. En pysty laittamaan tuota tapaamista kalenteriini vaikka haluaisinkin. Olen menossa yhä lähemmäs sitä ja olen ehkä ensimmäinen tästä joukosta, jolla on se tapaaminen. En voi puhua teidän puolestanne vaan omastani. Minulla on paljon myötätuntoa edellisen todistuksen kanssa, koska pari kuukautta sitten sain tiedon, että minulla on parantumaton syöpä eikä sen suhteen voida tehdä mitään. Tuo tieto asettaa punaisen valon elämäni eteen. Ja kuitenkin en ole koskaan tuntenut, että minun pitäisi muuttaa mitään. Minulla on rauha sen suhteen, että voin jatkaa tekemästä sitä, mitä olen tehnyt. Niin pitkään kuin voin tehdä sitä. Te olette kuulleet paljon samankaltaisia todistuksia viime aikoina, vai mitä. Mutta olen ehkä askeleen päässä tuosta tapaamisesta. Mutta ensimmäinen tapaaminen on erilainen jokaisen kohdalla. Eikä kukaan kykene laittamaan sitä kalenteriin.

Toinen tapaaminen, joka seuraa ensimmäistä, Raamattu sanoo, että ensimmäinen tapaaminen on kuolema ja sen jälkeen tuomio. Siellä me olemme kaikki samaan aikaan ja Jumalalla on tuo päivä kalenterissaan. Mutta kenelläkään toisella ei ole sitä tiedossa. Meidät kaikki tuomitaan samana päivänä. Ei-uskovat tuomitaan myös - sen me tiedämme. Me saarnaamme siitä. Muuten ajattelin palata kysymykseen tämän merkityksestä ja evankelioimisesta. Me lopetimme saarnaamasta taivaasta ja lopetimme saarnaamasta helvetistä. Me tiedämme, että ei-uskovat tullaan tuomitsemaan seuraavankaltaisista asioista: "Ettekö tiedä, etteivät pahat peri Jumalan kuningaskuntaa. Älkää joutuko eksyksiin, eivät seksuaalista moraalittomuutta tekevät, eivät epäjumalien palvojat, eivät avionrikkojat, eivät miesprostituoidut, eivät homoseksuaalisuuteen syyllistyneet, eivät varkaat, eivät ahneet, eivät juopot, eivät juoruilijat, eivät huijarit peri Jumalan kuningaskuntaa." Ja tuo oli sitä, mitä osa teistä oli. Se oli Paavalin kirje korinttilaisille. Tuo

on sitä, mitä tulee tapahtumaan monille ei-uskoville. Ja on siellä muitakin jakeita, jotka kertovat asiasta. Olen tullut siihen pisteeseen puheessani, jossa kerron teille, että on olemassa uskovia, jotka päätyvät helvettiin. Ja minä vapisen sanoessani tuon.

Koska minä olen uskova ja uskon helvettiin mahdollisuutena, sydämessäni on pelko, että saarnattuani toisille, minä saatan itse päätyä sinne. Mitä Kristus sanoo tästä? Mitä uskovat voivat tehdä, etteivät lopulta päädy helvettiin. Hämmästyttävintä asia on se, että suurin osa Jeesuksen opetuksesta tässä kohdassa käsittelee sitä, mitä he eivät tee. Ja sitä, mitä kristityt eivät tee, mikä vie heidät väärälle puolelle tuomiolla. Matteuksen evankeliumissa on aiheesta kokonainen kappale - kappale 25. Siinä Jeesus puhuu seuraajilleen eikä kansalle eikä ei-uskoville vaan uskoville seuraajille. Ensin hän sanoi, että saatatte kuluttaa loppuun öljynne. Teillä ei ehkä riitä öljyä pitämään lamppuanne palamassa loppuun saakka. Ja juuri siksi minä pelkään Jumalaa 86-vuoden ikäisenäkin. Lopussakin voi olla houkutuksia. Ne jotka eivät säilytä öljyä, mikä on viittaus Pyhään Henkeen. He ovat kristittyjä, jotka eivät vain kykene siihen ja joilta loppuu öljy ennen aikojaan. Toinen tarina kertoo ihmisistä, jotka hautaavat talenttinsa (taitonsa) sen sijaan, että he käyttäisivät niitä. Jumala antoi jokaiselle meistä ainakin yhden lahjan, jotta voimme investoida hänen puolestaan ja toisten ihmisten puolesta ja käyttää sitä hänen kunniaakseen ja rakentaaksemme kirkkoa. Ja sinä voit haudata lahjasi ja tämä on hyvin merkitsevää. Siellä oli mies, jolla oli vain yksi lahja, jonka hän hautasi. Mies jolla oli kymmenen, käytti niitä saadakseen toiset kymmenen. Mies jolla oli viisi, käytti niitä saadakseen toiset viisi. Ja Jeesus yksipuolisesti sanoi, että mies, joka hautasi taitonsa eikä käyttänyt sitä Herran kunniaksi, hän päätyisi synkimpään pimeyteen. Siellä valitetaan ja kiristellään hampaita. Joka kerralla kun Jeesus käyttää tuota fraasia, hän viittaa siinä väärään ikuisuuteen - helvettiin.

Kolmas varoitus kuultiin vertauksessa lampaista ja vuohista. Ja tuo vertaus kertoo siitä, kun väheksymme toisten uskovien palvelemista. Lampaat ja vuohet tarkoittavat ihmisiä. Lampaat ovat ihmisiä, joita hän kutsuu veljikkeeseen. Joka kerralla kun Jeesus kutsui joitain veljikkeeseen, hän aina viittasi uskollisiin seuraajiinsa. Jos et etsi toisten parasta on kolmas ja viimeinen asia, jonka hän sanoo. Menkää pois luotani te kiroitut! Menkää paikkaan joka on valmistettu Paholaista ja kaikkia hänen enkeleitään varten. Kyseessä on kolmasosa enkeleistä Ilmestyskirjan mukaan. Jeesus on hyvin tarkka puhuessaan uskoville siitä, että he saattavat päätyä paikkaan, joka on ei-uskoville tarkoitettu. Se on hyvin yksinkertaista kieltä. Se on syy, miksi aloitin puheeni sillä, että uskovat voivat päätyä helvettiin. Eikä välttämättä siksi, että he ovat tehneet asioita, joita heidän ei olisi pitänyt tehdä. Vaikka Uusi Testamentti on täynnä niitä. Vaan siksi että he eivät ole tehneet joitain asioita, joita heidän olisi pitänyt tehdä. Selvä ajatus. Joten olen lopettanut siihen, mistä aloitinkin.

On olemassa kaksi ikuisuutta. Sinä saatat sanoa, että minä pelastuin 20 vuotta sitten ja olen varmasti menossa oikeaan ikuisuuteen. Älä ole niin varma! Oletko lukenut kirjani "Kerran pelastettu aina pelastettu"? Listaani siinä 80 jaetta Uudesta Testamentista, jotka varoittavat uskovia olemaan varovaisia, jotteivät menetä sitä, mitä löysivät Kristuksessa. 80 jaetta! Jeesus sanoi: "Pysykää minussa." Jos pysytte minussa, te tuotatte hedelmää. Jos ette pysy minussa, ei tule hedelmää. Teidän haaranne kuihtuvat ja ne heitetään pois poltettaviksi. Se lukee Johanneksen evankeliumissa 15. Jeesus sanoo, ettei teillä ole ikuista elämää. Teillä on elämä minussa. Jos te jatkatte uskomista minuun, te jatkatte ikuisen elämän omistamista. Mutta oksissa ei ole elämää sisällään ja me olemme kaikki oksia. Hän on todellinen viiniköynnös. Minä en ole todellinen viiniköynnös. Minä voin saada elämän, joka tulee itse viiniköynnöksestä [oksastamalla],

kun pysyn yhteydessä Häneen. Kun yhteys Häneen katkaistaan, minut on irroitettu ikuisen elämän lähteestä. Mutta eikö Joh. 3:16 kerro päiväväisestä tilanteesta. Johanneksen evankeliumin 3:16 oikein käännettynä sanoo, että kuka tahansa jatkaa uskomista Häneen, ei koskaan tuhoudu vaan jatkaa ikuisen elämän omistamista. Tuolla tavalla meidän tulisi kääntää jatkuva presens aikamuoto kreikankielessä. Se on hyvin tärkeää. Jopa Joh. 3:16 sanoo meille, että meillä on elämä Kristuksessa. Te ette ole viiniköynnös. Hän on ja kun pysymme yhteydessä Häneen, me jatkamme ikuisen elämän omistamista. Hyvin tärkeä näkökulma.

Minun pitää lopettaa. Koska olemme kristittyjä, mitä teemme ja ennen kaikkea mitä emme tee, on ikuisuuden riskeeraamista. On olemassa kaksi paikkaa, joissa jokainen viettää ikuisen elämän. Toinen paikoista on Jumalan kanssa ja toinen on ilman Häntä. Toisessa on Jumalan enkelit ja toisessa on Paholaisen enkelit. Jeesus oli niin kauhuissaan ajatuksesta, että joku joutuisi helvettiin tai kuten Raamattu ilmaisee asian, heidät heitettiin helvettiin. Koska roskahan heitetään pois. Ja Jumala puhuu vain siitä, että ihmisiä heitetään helvettiin. Ei heitä lähetetä sinne. Koska helvetti on Jumalan kaatopaikka niitä ihmisiä varten, jotka ovat menehtyneet [perished]. Se ei tarkoita, että heidän olemassaolonsa olisi loppunut. Se tarkoittaa, että heistä on tullut hyödyttömiä siihen, mitä varten Jumala heidät loi. Jos sinulla on kuumavesipullo tai autonrenkas, joka on rikki, se on hyödytön. Se heitetään pois. Se on sitä, mitä Jumala tekee ihmisille, joista on tullut kokonaan käyttökeltottomia. Hän heittää heidät helvettiin. Minä uskon, että tässä kokoontumisessa on ollut hyvä tasapaino. Te olette kuulleet ikuisesta taivaasta ja uudesta maasta. Minä aina mainitsen myös tuon. En anna Jehovan todistajille monopolia kertoa uudesta maasta. Siellä on siis uusi taivas ja uusi maa. Mutta on myös helvetti, jota valmistellaan. Jumala ei koskaan ajatellut yhdenkään ihmisen joutuvan sinne. Se on paholaista ja hänen demoneitaan varten.

Mutta on olemassa mahdollisuus, että kuka tahansa tässä huoneessa saattaa viettää ikuisuuden demoneiden ja Paholaisen kanssa. Ja on meidän työmme pelastaa heidät siltä. Se ei tarkoita ainoastaan sitä, miten pelastutaan mennessä aikamuodossa vaan sitä, miten jatketaan pelastuneena olemista ja kuinka pelastutaan tulevaisuudessa. Kyseessä on jatkuva prosessi - pelastuneena olemisen prosessi. Eräänä päivänä olemme täydellisiä [complete]. Jumalalle kiitos, että eräänä päivänä minun pelastukseni tulee olemaan kokonainen. Tuona päivänä minä katson Jeesusta kasvoihin ja ihmiset katsovat minun kasvoihini eivätkä he kykene erottamaan meitä toisistamme. Koska minä olen kuten Hän. Nähtyäni Hänet sellaisena kuin hän on. Jeesus joka kuoli puolestamme ja joka meni helvettiin ristillä puolestamme ja joka antoi meille vakavia varoituksia helvetistä. Kaikista uskonnollisista opettajista juuri Jeesus oli hän, joka vuodatti verensä, ettei niin kävisi kenellekään. Se on minun Jeesukseni. Kiitos Jeesus.

Rukoillaan. Herra, Jeesus, kiitos että mahdollistit minulle tämän vakavan aiheen käsittelyn. Sinä ainoastaan tiedät, mitä sydämässämme ja mielissämme on tapahtumassa. Ja omassatunnossamme. Minä rukoilen, että voin lähteä tästä kokoontumisesta päättäväisenä tehdäkseen sinun tahtosi maan päällä aivan kuten se on taivaassa. Eräänä päivänä me kaikki katsomme sinua kasvoihin häpeämättömästi. Minä pyydän sitä sinun nimessäsi ja sinun takiasi. Aamen.